

Daňové a právní zprávy

listopad 2020

Úvodník

Pobídky v době (po)covidové

Str. 02

DPH

Vysvětlivky Evropské komise k novým pravidlům pro „e-commerce“

Str. 04

Investiční pobídky

Investiční pobídky - několik dobrých zpráv

Str. 07

10 (témat) pro 10 (oblastí)

10 pro 10: Judikatura k uznatelnosti nákladů vynaložených na služby

Str. 09

Judikátové okénko

Hranice mlčenlivosti daňového poradce v případě, kdy současně působí jako účetní

Str. 12

Judikátové okénko

Nejvyšší soud k právu společníků na informace

Str. 13

Úvodník

Pobídky v době (po)covidové

Ondřej Janeček

ondrej.janecek@ey.com
+420 731 627 019

Svět už nebude takový jako dřív, nejistota, krize... média jsou plná špatných zpráv, což je jistě dobré pro jejich sledovanost, méně už pro psychiku konzumentů. Současná situace je ale zároveň skvělou příležitostí, jak se na některá témata podívat novými očima a s cílem podpořit budoucí (nejen ekonomický) růst.

Jedním z těchto témat mohou být investiční pobídky.

Dle mnohých jeden z neefektivnějších nástrojů veřejné podpory: jejich čerpání je podmíněno růstem zisku (nebo přesněji daňového základu) podpořeného podniku. Celkový objem přilákaných investic v porovnání s jejich náklady dává těmto hlasům za pravdu. Zároveň se jedná, například na rozdíl od dotací, o nástroj transparentní, při splnění objektivních podmínek na ně dosáhne každý.

Na svět je přivedla ekonomická krize na konci minulého tisíciletí, kdy tehdejší úřednická vláda v podpoře přímých (tehdy zejména zahraničních) investic viděla způsob, jak snížit nezaměstnanost a rozhýbat churavějící ekonomiku. Pobídky si v průběhu následujících dvou desetiletí získaly řadu příznivců i odpůrců. Ty první zejména v regionech, kde se díky pobídkám podařilo získat nové investice a vybudovat nová pracovní místa, a to i v nerovné soutěži s okolními zeměmi lákajícími kapitál přímými finančními podporami. Ty druhé zejména z řad tradičních domácích firem a středních podnikatelů, kteří s pobídkami podpořenými firmami museli soutěžit a ty jim někdy odčerpávaly nejen zaměstnance, ale i trhy.

Řada zdejších podnikatelů se s pobídkami naučila rychle pracovat a mnohé domácí podniky díky tomuto nástroji mohly výrobu rozšířit nebo zmodernizovat, místo aby ji přesunuly do zahraničí. Přesto první zpochybnění pobídek přišlo již v roce 2006 přímo od tehdejšího ministra průmyslu. Ale přišla ekonomická krize, nezaměstnanost a jiná palčivější témata a pobídky přežily.

Tím, jak se zejména v posledních sedmi letech domácí ekonomice opět dařilo, nezaměstnaných (ochotných pracovat) ubývalo, a naopak rostl hlad po pracovnících, společenská poptávka po podpoře nových investic klesala a důraz se začal klást na přidanou hodnotu („montovny u nás nechceme“). Pobídky tak po velké novele z loňského září mají šanci získat pouze firmy s nadprůměrnými mzdami, zaměstnávající vysokoškoláky a vynaládající významné výdaje na výzkum a vývoj. Zároveň musí o svém přínosu přesvědčit vládu, což se za posledních 13 měsíců stalo jen jednou.

Vracíme se zpět ke covidu a příležitostí: vláda vynakládá významné prostředky na zachování zaměstnanosti u všech podniků postižených pandemií, což je jistě dobře. Existuje však významné riziko, že některé obory se už na stavy „před“ nevrátí a na trhu práce se objeví noví uchazeči - a nebude se zřejmě jednat jen o ty vysoce kvalifikované. Zároveň koronakrize přinesla několik důvodů, proč by se mohla výroba pro evropského spotřebitele začít stahovat zpět - logistika, geopolitika, zajištění bezpečnosti dodávek.

Díky tomu, že loňská novela umožnila mimo jiné pružně reagovat na aktuální situaci pouhou změnou vládního nařízení, dočkáme se zřejmě v nejbližších dnech uvolnění podmínek pro investice do výroby strategického zdravotnického materiálu. S ohledem na riziko růstu nezaměstnanosti a naproti tomu příležitostí souvisejícím s návratem kapitálu zpět do Evropy se tak nabízí otázka, zda by nemělo přijít uvolnění rozsáhlejší, které by vyslalo signál - haló, investoři, pokud zvažujete návrat do Evropy, Česká republika je opravdu země pro budoucnost.

S ohledem na riziko růstu nezaměstnanosti a naproti tomu příležitostem souvisejícím s návratem kapitálu zpět do Evropy se tak nabízí otázka, zda by nemělo přijít uvolnění rozsáhlejší, které by vyslalo signál - haló, investoři, pokud zvažujete návrat do Evropy, Česká republika je opravdu země pro budoucnost.

DPH

Vysvětlivky Evropské komise k novým pravidlům pro „e-commerce“

Jevgenija Bajžíková

jevgenija.bajzikova@cz.ey.com
+420 731 627 061

Nikola Kratochvílová

nikola.kratochvilova@ey.com
+420 735 729 309

Jak jsme vás již informovali ([ZDE](#)), Evropská komise vydala rozsáhlé vysvětlivky¹ k novým pravidlům pro uplatnění DPH při obchodování přes internet (tzv. „e-commerce“). Nová pravidla reagují na dynamický vývoj v této oblasti v posledních letech a mají mimo jiné za cíl narovnat podmínky mezi evropskými a zahraničními dodavateli. Pravidla mají začít platit od 1. července 2021.²

Jakých subjektů a transakcí se změny dotknou:

- ▶ Evropských a zahraničních poskytovatelů přeshraničních služeb B2C;
- ▶ Společností zasílajících zboží přeshraničně finálním zákazníkům v EU (ať už přes vlastní nebo cizí e-shop);
- ▶ Provozovatelů e-shopů (tzv. elektronického rozhraní), které prodávají zboží zahraničních dodavatelů;
- ▶ Logistických společností, celních deklarantů a dalších zástupců, kteří budou na účet zákazníka propouštět zásilky ze zahraničí do volného oběhu v EU.

Nová pravidla mají zabezpečit, aby DPH byla vybrána v zemi konečného spotřebitele bez ohledu na to, zda je zboží odesláno z jiného členského státu či dovezeno ze státu mimo EU. Prostředkem k tomu má být rozšíření stávajícího „Mini-One-Stop-Shop“ („MOSS“) na plnohodnotný „One-Stop-Shop“ („OSS“), který umožní obsluhovat všechna přeshraniční plnění finálním zákazníkům v EU na jednom místě, v jednom jazyce a v jednom přiznání k DPH.

Níže jsme pro vás připravili shrnutí hlavních změn v jednotlivých oblastech:

Prodej zboží na dálku (tzv. zasílání zboží³) - zboží dodávané v rámci EU

Dle stávajících pravidel společnosti zasílající zboží finálním zákazníkům do EU musely sledovat celkovou hodnotu zaslání zboží pro každý stát EU zvlášť (35 000 EUR) a v případě překročení daného obrátu se v tomto členském státě registrovat a odvádět místní DPH.

Nově bude stanoven jednotný roční obrát 10 000 EUR kumulativně pro zasílání zboží do všech členských států EU a zároveň pro poskytnutí digitálních služeb B2C. Při překročení obrátu se stejně jako dosud místo plnění přesune do státu spotřeby a vznikne povinnost odvádět místní DPH.

Na rozdíl od stávajících pravidel ale nebude nutné se v každém členském státě registrovat k DPH. Novela přináší možnost využití „OOS“ také pro zasílání zboží. Dodavatel se zaregistruje k OSS ve svém státě identifikace a DPH všech zemí odvádí v jednom čtvrtletním přiznání k DPH.

Dodavatelé, kteří se kvůli současným pravidlům registrovali k DPH ve státech EU, kde překročili obrát pro zasílání zboží, si budou moci vybrat, zda budou i nadále vykazovat a platit DPH ve státě určené prostřednictvím své standardní registrace, nebo se deregistrují a přejdou na vykazování přes „OSS“. Kombinace obou pravidel zřejmě nebude možná. OSS sice může přinést administrativní zjednodušení, pokud ale nakupujete v dané zemi vstupy s DPH, může být výhodnější si registraci ponechat.

¹ Prozatím pouze v angličtině (dostupné [ZDE](#)).

² Nová pravidla by měla být implementována do českého práva navrženou novelou zákona o DPH (sněmovní tisk č. 867).

³ Dosavadní pojem „zasílání zboží“ se nahrazuje pojmem „prodej zboží na dálku“. Tímto režimem se rozumí dodání zboží konečným spotřebitelům usazeným v jiných členských státech EU.

Poskytování služeb B2C s místem plnění ve státě zákazníka

Dle stávajících pravidel je možné v režimu „MOSS“ zdaňovat pouze elektronické a telekomunikační služby poskytované finálním zákazníkům z jiných členských států EU (B2C). Po novele bude tato možnost rozšířena na všechny B2C služby - např. oceňování movité věci, služba související s nemovitostí, pronájem dopravního prostředku, přepravní služby atd.

V těchto případech již nebude nutné se v jednotlivých státech EU registrovat, ale bude možné nově využít rozšířený mechanismus jednotného správního místa a DPH odvádět v jednom příznání. Tato možnost platí jak pro osoby usazené v EU, tak i pro neusazené osoby.

Do jednotného ročního obrátu 10 000 EUR se započítávají kromě zasílání zboží také elektronické a telekomunikační služby. Naopak žádné další služby B2C do obrátu nevstupují. Tento obrát se nevztahuje na poskytovatele služeb neusazené v EU, ani na poskytovatele služeb usazené ve více státech EU.

Zásilky ze zemí mimo EU

Podstatnou změnou je zrušení dosavadního osvobození od DPH při dovozu zboží s hodnotou nepřesahující 22 EUR. Zásilky ze zahraničí budou podléhat DPH vždy bez ohledu na hodnotu. Cílem této úpravy je odstranit stávající znevýhodnění evropských dodavatelů, kde dnes není žádná hranice pro osvobození od DPH.

Způsob výběru DPH bude záviset na tom, zda dovozní zásilka překračuje hodnotu 150 EUR, či nikoliv. Upozorňujeme, že podstatný je skutečný fyzický pohyb zboží. Pokud je dodavatel usazen v zahraničí, ale svoje zboží zasílá z evropského skladu, nebudou se na něj tato pravidla vztahovat.

i) Hodnota zásilky ≤ 150 EUR (zásilky malé hodnoty)

Tyto zásilky jsou i nadále osvobozeny od cla a DPH bude vybrána buď prostřednictvím dovozního režimu jednoho správního místa („import-OSS“), nebo v rámci zvláštního doplňkového celního prohlášení.

Při použití režimu „import-OSS“ bude dovoz zboží osvobozen od DPH a jeho následný prodej finálním zákazníkům v EU zdaněn ve státě registrace k tomuto režimu. Dodavatelé ze třetích zemí (kromě Norska) budou muset pro použití režimu „import-OSS“ ustanovit zástupce usazeného v EU nebo svoje zboží prodávat přes evropský e-shop, který bude DPH odvádět vlastním jménem (viz níže - prodej přes elektronické rozhraní).

Druhé zjednodušení - zvláštní režim při dovozu zboží nízké hodnoty - umožňuje zahraničním dodavatelům přenést daňové povinnosti na evropského zákazníka. Režim je určen celním deklarantům, zasilatelským a logistickým společnostem, které budou zásilky malé hodnoty propouštět do volného oběhu na účet finální zákazníka. Pro využití tohoto režimu budou muset logistické společnosti požádat o zvláštní povolení a DPH bude odváděna prostřednictvím měsíčního zvláštního doplňkového celního prohlášení, a to souhrnně za všechny dovozy.

Použití výše uvedených zjednodušených režimů není povinné a bude i nadále možné dovážet zásilky zboží s nižší hodnotou i ve standardním režimu dovozu.

ii) Hodnota zásilky > 150 EUR

Tyto zásilky nejsou osvobozeny od cla a nebude možné použít žádný ze zjednodušených režimů. Osoba, na jejíž účet je zboží propuštěno do volného oběhu v EU, bude muset zaplatit dovozní clo a DPH prostřednictvím standardních postupů.

Obchodování se zbožím za použití elektronického rozhraní

Aby bylo zamezeno daňovým únikům, zavádí se nová harmonizovaná pravidla pro obchod se zbožím přes tzv. elektronické rozhraní (typicky e-shopy a další platformy provozované třetí osobou). Pro účely DPH se zavádí fikce, že elektronická platforma, která usnadňuje prodej zboží finálnímu zákazníkovi, se považuje za osobu, která toto zboží sama nakoupila a prodala. Příslušná legislativa přitom přesně vymezuje, co znamená „usnadňovat“ prodej zboží.

Tato fikce se vztahuje pouze na:

- i) zaslání dovezeného zboží v hodnotě nepřesahující 150 EUR (tj. zboží je fyzicky přepraveno ze země mimo EU přímo konečnému zákazníkovi v EU) nebo
- ii) zaslání zboží a lokální dodání zboží osobou, která není v EU usazená.

Fikce dodání by pro tyto platformy znamenala povinnost registrace k DPH v zemích, do kterých je zboží zasíláno. Proto se zároveň zavádí možnost registrace těchto platforem do režimu jednotného správního místa („OSS“) a dovozního jednotného správního místa („import-OSS“). Provozovatel e-shopů tedy bude odpovídat za správný odvod DPH ze zásilek zboží, u kterých budou splněny podmínky fikce. Nová legislativa zároveň v určitých případech umožňuje e-shopu vyvinut se z nesprávného odvodu DPH, pokud nedostal od dodavatele správné informace a sám jednal v dobré víře. Tyto platformy budou muset vést podrobnou evidenci o dodávaném zboží.

Na závěr

Nová pravidla pro „e-commerce“ jsou komplexní a poměrně nepřehledná. Před jejich zavedením doporučujeme subjektům, kterých se pravidla mohou týkat, aby věnovaly dostatek času přípravě na jejich implementaci. Rádi vám pomůžeme se správným nastavením interních systémů.

V případě dotazů se prosím obraťte na autorky článku či na daňový tým EY, se kterým pravidelně spolupracujete.

Nová pravidla „e-commerce“, která by měla platit od 1. července 2021, se týkají především obchodníků zasílajících zboží konečným spotřebitelům v EU (B2C) a také některých e-shopů, které tento prodej zprostředkovávají. Tato pravidla významně rozšiřují stávající režim jednotného správního místa (One-Stop-Shop) a zavádějí i další možnosti zjednodušení.

Investiční pobídky

Investiční pobídky - několik dobrých zpráv

Martin Hladký

martin.hladky@cz.ey.com
+420 731 627 030

Před více než rokem jsme se dočkali novely zákona o investičních pobídkách (účinnost od 6. září 2019), jejímž cílem bylo podpořit investice s vyšší přidanou hodnotou. Předkladatelé tehdy projevili velkou dávku předvídativosti, když řadu podmínek přesunuli do nařízení vlády, což umožňuje pružněji reagovat na změněnou ekonomickou situaci. Z desítek žádostí podaných po novele máme zatím jen jeden příslib schválený vládou - přehodnocení nových pravidel se proto nabízel již nějakou dobu, a to i bez pandemie a jejích dopadů napříč všemi ekonomickými sektory. Nezapomínejte ani Nejvyšší správní soud, který svým nedávným rozhodnutím ohledně sankcí potěšil řadu příjemců investičních pobídek. Podívejme se na jednotlivá témata podrobněji.

Dobrá zpráva č. 1: Zmírnění sankcí

Novela zákona o investičních pobídkách účinná od 1. května 2015 zmírnila sankce v případě porušení některých podmínek pro čerpání investičních pobídek. Pokud příjemce investiční pobídky například zvýšil základ pro výpočet slevy na dani netržní transakcí se spojenou osobou, vrací díky novele pouze proporční část čerpané slevy odpovídající porušení podmínky (před novelou zanikal v uvedené situaci nárok na celou investiční pobídku a bylo třeba vrátit vše).

Vzhledem k přechodnému ustanovení předmětné novely a předchozí judikatuře⁴ se daňová správa po úvodních zmatcích nakonec přiklonila k výkladu, že výše popsanou měkčí (proporční) sankci je možné uplatnit až na porušení, ke kterým došlo po nabytí účinnosti novely (od 1. května 2015). Důvodem měl být hmotněprávní (nikoliv procesní) charakter předmětné sankce.

Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku⁵ v září 2020 podpořil uplatnění mírnější sankce (po novele), byť k porušení došlo před novelou. Soud přitom specificky uvedl, že „zákonodárce v přechodném ustanovení nerozlišil různé právní režimy podle toho, kdy došlo k porušení zákona. Měl-li zákonodárce úmysl jiný..., měl jej do přechodných ustanovení promítnout.“ Pro některé z nás překvapivě nebyla otázka sankce postoupena rozšířenému senátu, soud totiž uzavřel, že předchozí závěr (rozhodnutí z března 2018, na které odkazujeme v předchozím odstavci) byl vysloven ve zcela jiných souvislostech (odmítnutí přechodných ustanovení krajským soudem a související aplikace „trestněprávních“ zásad).

Příjemci investičních pobídek by proto měli zvážit dopad výše popsaného rozhodnutí na svoji daňovou pozici. V případě probíhající daňové kontroly, kdy chce správce daně aplikovat původní (přísnou) sankci, rádi pomůžeme s přípravou podání shrnujícího argumenty pro použití nové (mírnější) sankce.

Dobrá zpráva č. 2: Prodloužení lhůty

Příjemci investiční pobídky mají 3 roky na splnění základních všeobecných podmínek pro čerpání investičních pobídek (např. dosažení minimální hodnoty investice, vytvoření minimálního počtu pracovních míst, zahájení výroby). Z důvodu probíhající pandemie má řada z nich potíže s jejich splněním v zákonné lhůtě.

Veronika Kruttová

veronika.kruttova@cz.ey.com
+420 730 191 757

⁴ Rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č.j. 5 Afs 28/2013-36 ze dne 28. března 2014, dostupné zde: http://www.nssoud.cz/files/SOUDNI_VYKON/2013/0028_5AFs_130_20140423161555_prevedeno.pdf

⁵ Rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č.j. 5 Afs 126/2019 ze dne 18. září 2020, dostupné zde: http://www.nssoud.cz/files/SOUDNI_VYKON/2019/0126_5AFs_1900038S_20200918092322.pdf

Ministerstvo průmyslu a obchodu připravilo novelu zákona o investičních pobídkách, která (opětovně) zavádí možnost prodloužení 3leté lhůty až o 2 roky. Ministerstvo by lhůtu prodloužilo na základě žádosti příjemce investiční pobídky, který prokáže, že v důsledku šíření onemocnění COVID-19 nemůže splnit všeobecné podmínky v základní lhůtě. Tuto možnost by na základě přechodných ustanovení měli mít i příjemci investiční pobídky, kterým bylo rozhodnutí o příslibu vydáno přede dnem nabytí účinnosti novelizovaného zákona.

Návrh zákona je projednáván ve stavu legislativní nouze a Poslanecká sněmovna jej ve zkráceném jednání schválila již v pátek 23. října 2020 (předložen přitom byl v pondělí 19. října 2020). Senát schválil návrh zákona ve čtvrtek 29. října 2020.

Příjemci investiční pobídky, kteří se v důsledku pandemie nachází ve výše popsané situaci, proto mají reálnou šanci na prodloužení lhůty.

Dobrá zpráva č. 3: Podpora investiční aktivity

Kromě novely popsané v předchozím bodě připravilo Ministerstvo průmyslu a obchodu také změnu nařízení vlády, jejímž cílem je podpora projektů zaměřených na výrobu (či rozšíření výroby) strategických výrobků (např. respirátory, ochranné masky a další ochranný materiál, vybrané zdravotnické prostředky a přístroje). U takových projektů by mělo být upuštěno od splnění podmínky vyšší přidané hodnoty. Investoři by také mohli snadněji dosáhnout na investiční pobídku ve formě peněžní dotace na pořízení kvalifikujícího se majetku až do výše 10 %, jelikož by u těchto projektů měla odpadnout podmínka minimální hodnoty investice 500 mil. Kč a minimálního počtu 500 nových pracovních míst.

U ostatních investičních aktivit soukromých investorů by pak mělo dojít ke snížení minimálních limitů investic do dlouhodobého hmotného a nehmotného majetku na 80 mil. Kč (místo stávajících 100 mil. Kč). V případě středního podnikatele by se limity měly snížit na polovinu (40 mil. Kč) a u malého podnikatele na čtvrtinu (20 mil. Kč). Rovněž by se u investic malých a středních podnikatelů měl na polovinu snížit požadovaný počet nově vytvořených pracovních míst pro investice do technologických center nebo center strategických služeb.

Jedná se určitě o krok správným směrem, byť se s ohledem na stávající situaci nabízí otázka, zda zmírnění podmínek nemohlo být odvážnější. Strategický význam totiž z dlouhodobého hlediska nebude mít jen výroba zdravotnických přístrojů či ochranných pomůcek, ale jakékoliv udržení či rozšíření dobře placených míst vyžadujících kvalifikovanou pracovní sílu.

Pokud budete mít k oblasti investičních pobídek jakékoliv otázky, kontaktujte prosím autory článku nebo svůj oblíbený poradenský tým.

Jestliže chce správce daně v důsledku porušení pravidla o transakcích se spojenými osobami aplikovat původní (přísnou) sankci a připravit vás o všechny pobídky, díky rozhodnutí Nejvyššího správního soudu se můžete domoci nové (mírnější) sankce. Pokud kvůli pandemii hrozí nesplnění podmínek pro čerpání investičních pobídek v zákonné 3leté lhůtě, novela by měla umožnit její prodloužení až o 2 roky.

10 (témat) pro 10 (oblastí)

10 pro 10: Judikatura k uznatelnosti nákladů vynaložených na služby

Lucie Linhartová

lucie.linhartova@cz.ey.com
+420 731 642 774

V dalším pokračování seriálu 10 pro 10 vás provedeme judikáty, které se týkaly daňové uznatelnosti nákladů na služby. V praxi poplatníci přijímají různé služby jak od spojených, tak od nespojených osob. Obhájit před správcem daně daňovou uznatelnost nákladu na službu může být v některých případech poměrně problematické, což dokládá bohatá judikatura na toto téma. Připravili jsme pro vás seznam oblastí, na které se správce daně typicky při kontrole těchto nákladů zaměřuje. Odkaz na právní úpravu a příslušné judikáty naleznete v poznámkách pod čarou.

1. Obecná úprava

Zákon o daních z příjmů stanoví obecně podmínky pro daňovou uznatelnost nákladů následovně: náklad musí být vynaložen za účelem dosažení zdanitelných příjmů a odečte se ve výši prokázané poplatníkem.⁶ K tomuto obecnému pravidlu se dále aplikují specifická ustanovení ZDP, která mohou výši nákladů limitovat.⁷

2. Vazba mezi nákladem a příjmem

Co si představit pod tím, že náklad musí být vynaložen k dosažení zdanitelných příjmů? Musí existovat přímý a bezprostřední vztah mezi vynaloženým výdajem a očekávaným příjmem. Tedy bez vynaložení uvedených nákladů by poplatník očekávané příjmy vůbec nezískal či ani neměl možnost získat.

Absence výnosu automaticky neznamená, že vynaložený náklad je daňově neuznatelný. Náklad vynaložený v jednom období může přinést příjem až později, nebo dokonce příjem nemusí přinést vůbec.⁸ Důležitý tak je záměr získat či udržet zdanitelný příjem.

V praxi se setkáváme s případy, kdy společnosti vynakládají náklady na různé typy služeb v souvislosti s projekty, které se nakonec ukážou být ekonomicky nepřínosné. Tyto projekty se nakonec neuskuteční např. z důvodu poklesu poptávky, změny legislativy, změny technologie atd.

V současné situaci spojené s pandemií COVID-19 lze v některých odvětvích s ohledem na vývoj vládních opatření a ekonomiky očekávat zvýšené množství zrušených projektů. Pozitivní zprávou je, že související náklady na služby mohou být uznatelné. Doporučujeme však již nyní věnovat pozornost přípravě podpůrné dokumentace prokazující původní záměr realizovat díky vynaloženým nákladům zdanitelné výnosy.

3. Přiměřenost nákladu

Poplatník musí zvážit, jakých zisků je reálně schopen dosáhnout, a zvolit k dosažení cíle přiměřené prostředky, tj. vynaložit náklad v přiměřené výši. Například několikaměsíční cesta jednatele a jeho rodiny do USA za účelem navázání pracovního kontaktu s obchodním partnerem není podle Nejvyššího správního soudu („NSS“) přiměřeným výdajem, který lze zahrnout do daňově uznatelných nákladů.⁹

Ivan Zhurkin

ivan.zhurkin@cz.ey.com
+420 730 813 636

⁶ „Výdaje (náklady) vynaložené na dosažení, zajištění a udržení zdanitelných příjmů se pro zjištění základu daně odečtou ve výši prokázané poplatníkem a ve výši stanovené tímto zákonem a zvláštními předpisy.“ - § 24 odst. 1 zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů („ZDP“)

⁷ Např. § 25 ZDP, který vymezuje seznam nákladů automaticky považovaných za daňově neuznatelné bez ohledu na dosažení zdanitelných výnosů

⁸ Rozhodnutí NSS č. j. 1 Afs 132/2008-82 z 19. února 2009, k dispozici na stránkách NSS [zde](#)

⁹ Rozhodnutí NSS č. j. 1 Afs 23/2006 z 4. dubna 2007, k dispozici na stránkách NSS [zde](#)

4. Převodní ceny

Kromě přiměřenosti nákladu je nutno se vypořádat s převodními cenami, a to nejen v situaci nákupu služeb od společností ve skupině. Správce daně již několikrát doměřil základ daně poplatníkům, které považoval s dodavatelem služeb za tzv. jinak spojené osoby, tj. osoby, které vytvořily právní vztah převážně za účelem snížení základu daně nebo zvýšení daňové ztráty.¹⁰

V jednom z případů se jednalo o nákup reklamních služeb, konkrétně umístění reklamy na sportovištích. Na základě analýzy obvyklých cen za umístění reklamy na stejných sportovištích ve stejném období správce daně zjistil, že cena sjednaná mezi poplatníkem a dodavatelem je významně nadhodnocená. Dodavatel nakoupil předmětné reklamní služby přímo od sportovních klubů za mnohonásobně nižší cenu a přeprodal je dále. Stěžovatelka v rámci řízení nedoložila rozdíl mezi smlouvanou cenou a cenou, která by byla sjednána mezi nezávislými osobami v běžných obchodních vztazích za stejných nebo obdobných podmínek. NSS doměrek daně potvrdil.¹¹

5. Poskytnutí služby

Další často kontrolovanou oblastí je samotné uskutečnění a přijetí služby. NSS konzistentně deklaruje, že vyfakturované náklady nemohou být považovány za daňově uznatelné, pokud poplatník neprokáže, že činnost byla dodavatelem realizována. Samotná smlouva a úhrada smluvní ceny pro uznatelnost nákladu nestačí.¹²

6. Přijetí služby od mateřské společnosti

Správce daně může odmítnout uznat náklady na poradenské služby přijaté od mateřské společnosti s odůvodněním, že se jedná o poradenství, které je především v zájmu mateřské společnosti, nikoliv poplatníka.

NSS však příznivě pro poplatníky potvrdil, že poskytování poradenských služeb mateřskou společností dceřině společnosti může být daňovým nákladem.¹³ Poplatník však musí, stejně jako u ostatních služeb, prokázat skutečné přijetí služby a vztah mezi výdaji a očekávanými zdanitelnými příjmy.

7. Prokazování v praxi

Jak poplatníci při daňových kontrolách mají výše uvedené prokázat? Daňové doklady nemusí být dostačující. Dle judikatury NSS by doklady měly sloužit především jako prvotní důkazní prostředky. Poplatník by však měl být schopen prokázat, že k poskytnutí služeb došlo i jiným způsobem.¹⁴

Konkrétní dokumentace se bude lišit v závislosti na okolnostech. Například v jedné z daňových kontrol správci daně ani NSS nestačila prezentace a svědecká výpověď poplatníka k prokázání nákladů na školení. NSS ve svém rozhodnutí následně uvedl, že náklady na školení by mohly být doloženy následujícími prostředky: uvedení termínu školení, jeho obsahu, doložení okruhu účastníků nebo prezenční listiny, dokladů prokazujících odměnu konkrétního lektora včetně způsobu jejího určení a nákladů spojených s jeho pobytem.

Obecně lze říci, že smlouvu a faktury je potřeba provázat s doklady a jinými důkazy. Z dokumentace musí vyplývat jasný časový rámec, během kterého byly služby poskytovány. Konkrétní výdaje musí být spojeny s konkrétními službami ve vazbě na příjmy a činnost daňového subjektu.¹⁵

8. Nedaňově jen nedoložené náklady, ale pozor na pomůcky

V naší praxi vidáme, že různé služby ze skupiny mohou být fakturovány jedním daňovým dokladem jako celek. Pokud poplatníková dokumentace není dostačující k prokázání celého balíku služeb, nemohou dílčí nedostatky v prokázání výdajů vést k neuznání celkových nákladů.¹⁶ Správce daně se musí zabývat otázkou, zda obtožijí důkazní prostředky ve vztahu alespoň k části nákladů na přijaté služby.

¹⁰ § 23 odst. 7 písm. b) bod 5 ZDP

¹¹ Rozhodnutí NSS č. j. 7 Afs 176/2019-26 z 13. února 2020, k dispozici na stránkách NSS [zde](#)

¹² Rozhodnutí NSS č. j. 2 Afs 44/2003-73 z 1. dubna 2004, k dispozici na stránkách NSS [zde](#)

¹³ Rozhodnutí NSS č. j. 2 Afs 8/2014-174 z 5. února 2015, k dispozici na stránkách NSS [zde](#)

¹⁴ Rozhodnutí NSS č. j. 9 Afs 7/2010-181 z 5. srpna 2010, k dispozici na stránkách NSS [zde](#)

¹⁵ Rozhodnutí NSS č. j. 2 Afs 8/2014-174 z 5. února 2015, k dispozici na stránkách NSS [zde](#)

¹⁶ Rozhodnutí NSS č. j. 2 Afs 19/2012-33 z 26. září 2012, k dispozici na stránkách NSS [zde](#)

V jedné z daňových kontrol, která se dostala až k NSS, správce daně vyloučil veškeré náklady na přijaté služby od mateřské společnosti. Poplatník přitom předložil smlouvu o poskytování služeb, faktury, přehled poskytovaných služeb, seznam zaměstnanců mateřské společnosti, kteří do společnosti dojížděli, jejich cestovní doklady, e-mailovou a telefonickou komunikaci, účty z hotelů a restaurací. Dále správce daně vyslechl celou řadu svědků, kteří vypověděli, co jim činnost mateřské společnosti a v jaké oblasti přinesla a jak byla služba poskytována.

Řada těchto dokladů a svědectví byla obecných a postrádala provázanost s náklady a daným zdaňovacím obdobím. Správce daně tak považoval přijetí služeb za neprokázané a vyloučil celou částku souvisejících nákladů. NSS nicméně dal za pravdu poplatníkovi, že mezi předloženými doklady byly konkrétní účty k cestovním výdajům, které nepostrádají data ani osobní určení. Tyto důkazní prostředky nebyly v daňovém řízení v úplnosti vyhodnoceny, a NSS proto případ vrátil k dalšímu posouzení.¹⁷

Poplatník se pokusil doložit služby dalšími důkazy, nicméně správce daně je nepovažoval za prokázané a vyloučil náklady na služby za použití pomůcek. V databázi Amadeus si vyhledal finanční informace o společnostech podobných poplatníkovi a došel k závěru, že daňově efektivní je přibližně šestina¹⁸ nákladů tvrzená poplatníkem.¹⁹ NSS tento závěr potvrdil.²⁰

9. Časová souvislost se zdaňovacím obdobím

Neméně důležité pro uznatelnost nákladů na služby je respektování časové souvislosti.²¹ Časovou souvislost lze definovat jako vztah k určitému zdaňovacímu období, kdy byly služby skutečně poskytnuty.

Poplatník uzavřel mandátní smlouvu na obstarání příležitosti k účasti a k výhře ve veřejné soutěži a získání veřejné zakázky. Veřejná soutěž proběhla v roce 2004, poplatník náklady zaúčtoval až v roce 2009 s argumentací, že v tomto roce obdržel související zdanitelné příjmy – proplacení zakázek uzavřených v souvislosti s výhrou v předmětné veřejné soutěži. NSS uzavřel, že skutečná činnost mandatáře byla

završena podáním přihlášky poplatníka do veřejné soutěže a výhrou v ní v měsíci březnu, resp. dubnu 2004. Mandatáři nárok na odměnu vzniká vykonáním činnosti, ke které byl zmocněn, bez ohledu na to, zda mandant dosáhne očekávaný výsledek. Související náklad si poplatník tedy může uznat pouze ve zdaňovacím období 2004.²²

Tento závěr je potřeba posuzovat v souvislosti s ostatními rozsudky, např. s judikátem,²³ kde NSS naopak uzavřel, že není možné účtovat o daňově uznatelné dohadné položce v situaci, kdy práce byla v tomto období odvedena, na protiplnění však vznikne právní nárok až v období pozdějším.

10. Dodanění závazku

Pro úplnost bychom chtěli zmínit, že uznatelnost nákladů na vynaložené služby u právnických osob není vázaná na samotnou úhradu plnění. Nicméně v situaci pozdní úhrady je nezbytné myslet i na ustanovení zákona o daních z příjmů, které ukládá zvýšit výsledek hospodaření o částku neuhrazených dluhů, pokud jsou více než 30 měsíců po splatnosti.²⁴

Cílem seriálu 10 pro 10 je upozornit na témata, se kterými se často setkáváme a která mohou mít (případně již měla) materiální dopad na daňovou pozici poplatníků. Vzhledem k zaměření a rozsahu článku však vybrané oblasti nemohou nahradit kompletní přehled všech otázek, které se v oblasti prokazování daňové uznatelnosti nákladů na služby vyskytují.

Pokud budete mít k výše uvedenému tématu jakékoliv otázky, obraťte se prosím na autory článku nebo na náš poradenský tým, se kterým spolupracujete.

Obhájit před správcem daňovou uznatelnost nákladu na službu může být v praxi poměrně problematické, a proto tato oblast bývá často předmětem soudních sporů. Prokázat, že náklady byly vynaloženy za účelem dosažení, zajištění a udržení příjmů, je povinností poplatníka.

¹⁷ Rozhodnutí NSS č. j. 2 Afs 8/2014-174 z 5. února 2015, k dispozici na stránkách NSS [zde](#)

¹⁸ Hodnota stanovena dle poměrového ukazatele nákladů fakturovaných od mateřské společnosti oproti celkovému obratu. Z dat dostupných v databázi Amadeus správce daně stanovil tuto hodnotu na 0,004, hodnota uplatněná poplatníkem přitom byla 0,0243.

¹⁹ Rozhodnutí Krajského soudu v Českých Budějovicích č. j. 10 Af 5/2016-80 z 31. srpna 2017, k dispozici na stránkách NSS [zde](#)

²⁰ Rozhodnutí NSS č. j. 8 Afs 216/2017-75 ze dne 7. června 2018, k dispozici na stránkách NSS [zde](#)

²¹ „Základem daně je rozdíel, o který příjem, ..., převyšujíc výdaje (náklady), a to při respektování jejich věcné a časové souvislosti v daném zdaňovacím období.“ – § 23 odst. 1 ZDP

²² Rozhodnutí NSS č. j. 7 Afs 259/2015-36 z 26. listopadu 2015, k dispozici na stránkách NSS [zde](#)

²³ Rozhodnutí NSS č. j. 7 Afs 16/2012 - 40 z 7. června 2012, k dispozici na stránkách NSS [zde](#)

²⁴ §23 odst. 3 písm. a) bod 11 ZDP

Judikátové okénko

Hranice mlčenlivosti daňového poradce v případě, kdy současně působí jako účetní

Radek Matušík

radek.matustik@cz.ey.com
+420 603 577 841

Jakub Tměj

jakub.tmej@cz.ey.com
+420 735 729 372

Předmětem několika soudních řízení se v nedávné době stala otázka povinnosti mlčenlivosti daňového poradce, který pro klienta zajišťoval vedle daňové agendy také vedení účetnictví jako účetní.

V první linii se touto otázkou zabývaly trestní soudy rozhodující o otázce, zda klient spáchal trestný čin. Daňový poradce před prvostupňovým trestním soudem vypovídal jako svědek o účetních záležitostech klienta. Mimo jiné na základě této výpovědi uznal soud klienta vinným. V odvolacím řízení však klient dosáhl zrušení odsuzujícího rozsudku poukazem na porušení zákazu výslechu daného svědka a porušení povinnosti jeho mlčenlivosti jako daňového poradce (§ 99 odst. 2 trestního řádu s přihlédnutím k § 6 odst. 9 zákona o daňovém poradenství). V opakovaném řízení před prvostupňovým soudem byl klient obžaloby zproštěn, neboť ke stěžejnímu důkazu, výpovědi svědka, nemohl soud přihlídnout.

V návaznosti na to se klient rozhodl domoci se na daňovém poradci v civilním soudním řízení omluvy a náhrady nemajetkové újmy, která mu v důsledku porušení mlčenlivosti údajně vznikla (daňový poradce vypovídal v trestním řízení jako svědek, ačkoliv měl dle klienta v souladu s povinností mlčenlivosti nevypovídat). Civilní soudy však došly k závěru, že poradce v trestním řízení vypovídal jako účetní k otázkám vedení účetnictví. Jelikož činnost vedení účetnictví nepodléhá povinnosti mlčenlivosti, nemohl podle civilních soudů poradce tuto povinnost porušit.

Klient se pokusil závěry nižších civilních soudů zvrátit u Nejvyššího soudu²⁵ i Ústavního soudu²⁶ s argumentem, zda je vůbec v dané situaci možné rozlišit, které informace poradce nabyl jako účetní a které jako daňový poradce, a jaká kritéria pro toto rozlišení případně použít. Oba soudy poukázaly na v dané věci jednoznačné zjištění, že v trestním řízení poradce vypovídal z pozice účetního k účetní agendě, což ostatně mělo vyplynout i z účastnické výpovědi klienta. Vzhledem k tomu se zobecňující otázkou klienta odmítly meritorně zabývat.

Z výše uvedeného lze dovodit následující závěry:

- ▶ Pokud využíváte služeb daňového poradce, který je současně účetním, tak se nelze spoléhat na závěr, že takové poradenství je jako celek kryto mlčenlivostí.
- ▶ Povinnost mlčenlivosti má daňový poradce, nikoliv účetní (a to i v případě že účetní činnost je vykonávána osobou, která je daňovým poradcem).
- ▶ Zda a jak lze u takového poradce rozlišit informace nabyté v souvislosti s výkonem daňového poradenství od informací nabytých při vedení účetnictví, není ani nadále obecně jasné a je nutné postupovat případ od případu.

Pokud budete mít k výše uvedeným tématům jakékoliv otázky, obraťte se prosím na autory článku nebo na náš poradenský tým, se kterým spolupracujete.

Pokud využíváte služeb daňového poradce, který je současně účetním, tak se nelze spoléhat na závěr, že takové poradenství je jako celek kryto mlčenlivostí.

²⁵ Viz usnesení Nejvyššího soudu č. j. 25 Cdo 3954/2018-437 ze dne 30. ledna 2019.

²⁶ Viz usnesení Ústavního soudu sp. zn. I.ÚS 1246/19 ze dne 4. února 2020.

Judikátové okénko

Nejvyšší soud k právu společníků na informace

Ondřej Havránek
Ondrej.Havranek@cz.eylaw.com
+420 703 891 387

Zahraniční investoři přicházející nově na český trh, ale i domácí podnikatelé uvažující o rozšíření své koncernové skupiny se nás na jednáních často ptají na výhody a nevýhody jednotlivých právních forem obchodních společností a nejčastěji řeší hlavní rozdíly mezi společností s ručením omezeným a akciovou společností. Asi každého právníka při tomto dotazu napadnou základní klasické notoriety, jako odlišná povaha akcií a podílů, minimální výše základního kapitálu či jiné složení statutárních orgánů a absence povinné dozorčí rady u s.r.o.

Těch odlišností je samozřejmě mnohem víc a jedna z nich může při letném čtení zákona o obchodních korporacích snadno uniknout pozornosti. Jedná se o rozdílné postavení akcionářů a společníků s.r.o. ve vztahu k informacím o fungování společnosti, které od ní mohou žádat.

Nejvyšší soud ve svém nedávno publikovaném rozsudku sp.zn. 27 Cdo 2708/2018 řešil situaci, kdy se společník s.r.o. soudně domáhal po společnosti poskytnutí informací týkajících se toho, jakým způsobem bylo rozhodnuto o prodeji nemovitostí ve vlastnictví společnosti a jak společnost naložila s finančními prostředky za prodej těchto nemovitostí. Oba soudy nižších stupňů žalobu zamítly s tím, že na požadované informace neměl společník nárok či že dotazy byly špatně formulovány a nelze na ně odpovědět.

Nejvyšší soud rozsudek odvolacího soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. V odůvodnění svého rozsudku Nejvyšší soud shrnul zákonnou úpravu práva společníků na informace ohledně fungování

jejich společnosti a pěkně vystihl rozdíly oproti úpravě týkající se akciové společnosti. Z odůvodnění rozsudku lze v této souvislosti citovat zejména následující závěry (zvýraznění doplněno autorem tohoto komentáře):

„V úpravě práva na informace se promítá smíšená povaha společnosti s ručením omezeným. Ačkoliv ji zákon označuje jako kapitálovou společnost (§ 1 odst. 2 zákona o obchodních korporacích - „z. o. k.“), činí tak toliko jako legislativní zkratku pro zjednodušení zákonného textu, aniž by tím popíral, že úprava společnosti s ručením omezeným obsahuje i prvky osobních společností.

Společníkovi s ručením omezeným zákon garantuje širší právo na informace, než jaké má společník akciové společnosti coby typické kapitálové společnosti. Společníci společnosti s ručením omezeným je mohou (na rozdíl od akcionářů) vykonávat i mimo zasedání valné hromady a nejsou vázáni pořadem jednání takového zasedání (srov. v poměrech akciové společnosti tzv. právo na vysvětlení dle § 357 odst. 1 z. o. k.). **Jednatelé společnosti s ručením omezeným nemohou odmítnout poskytnutí informace jen proto, že by její zpřístupnění společníkovi mohlo způsobit společnosti či jí ovládaným osobám újmu** [srov. v akciové společnosti § 359 písm. a) z. o. k.]. Důvod pro odmítnutí požadované informace naplní ex lege toliko skutečnosti uvedené v § 156 odst. 1 z. o. k. **Společníkovi společnosti s ručením omezeným pak zákon zakládá i právo nahlížet do dokladů společnosti a kontrolovat údaje v nich obsažené; akcionáři takové právo zákon nedává.**

Důvodem odlišného rozsahu práva na informace je především skutečnost, že ve společnosti s ručením omezeným (jež nemá kontrolní orgán, neukládá-li jí výjimečně zvláštní zákon, aby povinně zřídila dozorčí radu, popř. nezřizuje-li dozorčí radu dobrovolně společenská smlouva - srov. § 201 odst. 1 z. o. k.) je to právě (každý) společník, kdo (bez ohledu na výši svého podílu) vykonává kontrolu nad tím, jak je společnost řízena a jak jsou spravovány její záležitosti (tedy kontrolu nad činností statutárního orgánu). V akciové společnosti plní kontrolní funkci zásadně dozorčí (§ 446 a § 447 z. o. k.) či správní rada (§ 460 z. o. k.).

Jelikož společnost s ručením omezeným nemůže odmítnout poskytnutí informace či nahlédnutí do dokladu jen proto, že by to mohlo jí či osobě jí ovládané přivodit újmu, nemůže být důvodem pro odmítnutí informace či umožnění nahlédnout do dokladů ani skutečnost, že požadovaná informace či údaje plynoucí z obsahu dokladu jsou chráněny jako obchodní tajemství (§ 504 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku; dále též jen „o. z.“). Z povinnosti loajality společníka (srov. § 212 odst. 1 větu první o. z. a v judikatuře např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 31. 8. 2015, sp. zn. 29 Cdo 1436/2014) se přitom podává, že ten nesmí zpřístupnit třetím osobám žádné informace, jež se dozvěděl v souvislosti se svým postavením společníka (a výkonem práv plynoucích z účasti ve společnosti, zejm. práva na informace) a jejichž zpřístupnění třetím osobám by mohlo způsobit společnosti újmu (stejný závěr je třeba vztáhnout na případy, ve kterých by újma hrozila osobám ovládaným společností).

Právo na informace o fungování obchodní společnosti je jedno ze základní práva každého společníka a případné odepření poskytnutí určité informace či vysvětlení vede dle našich zkušeností nezřídka až k soudním sporům. Jde tedy podle našeho názoru o problematiku, která by neměla být opomíjena a měla by být zvažována zvláště v situacích, kdy je společnost zakládána jako investiční platforma dvou či více společníků pro společné podnikání, kde logicky hrozí budoucí konflikt zájmů mezi jednotlivými společníky.

Pokud budete mít k výše uvedeným tématům jakékoliv otázky, obraťte se prosím na autora článku nebo na náš poradenský tým, se kterým spolupracujete.

Při uvažování o vhodné právní formě pro založení nové společnosti může většině podnikatelů uniknout drobný, avšak podstatný detail ohledně rozdílného přístupu k informacím společníků společnosti s ručením omezeným v porovnání s akcionáři v akciové společnosti. Tento rozdíl pěkně popsal Nejvyšší soud v jednom ze svých nedávno publikovaných judikátů. Více se dovíte v našem článku.

Víte, že?

- ▶ EY pořádá tradiční DPH webinář?²⁷
- ▶ EY pořádá webinář k aktuálním tématům v převodních cenách?²⁸
- ▶ Ministerstvo financí vydalo další liberační balíček?²⁹
- ▶ Poslanci diskutují zrušení superhrubé mzdy?³⁰
- ▶ Prodlužuje se program státních záruk za bankovní úvěry COVID III?³¹
- ▶ EET se opět odkládá?³²

²⁷ <https://www.linkedin.com/feed/update/urn:li:activity:6727615793334366208/>

²⁸ https://www.ey.com/cs_cz/webcasts/2020/11/prevodni-ceny-soucasne-trendy-a-prakticke-zkusenosti-nejen-z-doby-pandemie

²⁹ https://www.ey.com/cs_cz/tax/alerts/rozsiření-velkého-liberačního-balíčku

³⁰ https://www.ey.com/cs_cz/tax/alerts/poslanecka-snemovna-bude-projednavat-navrh-na-zruseni-superhrube-mzdy-a-dalsi-zmeny

³¹ https://www.ey.com/cs_cz/tax/alerts/prodlouzeni-programu-statnich-zaruk-za-bankovni-uvery-covid-ii

³² https://www.ey.com/cs_cz/tax/alerts/dalsi-odklad-znovu-spusteni-eet

EY | Audit | Daň | Transakce | Poradenství

Informace o EY

EY je předním celosvětovým poskytovatelem odborných poradenských služeb v oblasti auditu, daní, transakčního a podnikového poradenství. Znalost problematiky a kvalita služeb, které poskytujeme, přispívají k posilování důvěry v kapitálové trhy i v ekonomiky celého světa. Výjimečný lidský a odborný potenciál nám umožňuje hrát významnou roli při vytváření lepšího prostředí pro naše zaměstnance, klienty i pro širší společnost.

Název EY zahrnuje celosvětovou organizaci a může zahrnovat jednu či více členských firem Ernst & Young Global Limited, z nichž každá je samostatnou právníkou osobou. Ernst & Young Global Limited, britská společnost s ručením omezeným garancí, služby klientům neposkytuje. Pro podrobnější informace o naší organizaci navštivte prosím naše webové stránky ey.com.

Nepřejete-li si odebrat Daňové zprávy EY, prosím kontaktujte Elišku Rozsivalovou e-mailem na adrese eliska.rozsivalova@cz.ey.com nebo telefonicky na čísle: +420 225 335 261.

V případě jakýchkoliv dotazů se prosím obraťte na svého kontaktního partnera nebo manažera.

Kontaktní údaje

Zdanění společností

Jan Čapek +420 731 627 002
Libor Frýzek +420 731 627 004
Ondřej Janeček +420 731 627 019
René Kulínský +420 731 627 006
Lucie Říhová +420 731 627 058
Jana Wintrová +420 225 335 248

DPH a cía

Stanislav Kryl +420 731 627 021

Zdanění fyzických osob

Martina Kneiflová +420 731 627 041

Právo

Ondřej Havránek +420 703 891 387

EY

Tel: +420 225 335 111
E-mail: ey@cz.ey.com

© 2020 Ernst & Young, s.r.o.
Všechna práva vyhrazena.

ED None

Tento materiál má pouze všeobecný informační charakter, na který není možné spoléhat se jako na poskytnutí účetního, daňového ani jiného odborného poradenství. V případě potřeby se prosím obraťte na svého konkrétního poradce.

[ey.com/cz](https://www.ey.com/cz)